

Sygn. akt **VI Gz 205/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2014 r

Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Beata Hass Kloc

SO Anna Harmata (spr)

Protokolant: asyst. sędz. Anna Grzebyk

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R.- (...) Sp. z o.o.**

w R.

przeciwko **E. J.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 3 marca 2014 r., sygn. akt V GNc 1342/13

postanawia: **oddalić zażalenie.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 stycznia 2014 r. pozwany E. J. wniósł zarzuty (mylnie oznaczone jako sprzeciw) od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Przemyślu V Wydziału Gospodarczego z dnia 17 grudnia 2013 r. sygn. akt V GNc 1342/13.

Zarządzeniem doręczonym dnia 19 lutego 2014 r. pozwany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych zarzutów (mylnie oznaczonych jako sprzeciw) poprzez podanie wszelkich zarzutów przeciwko treści nakazu i dowodów na ich poparcie oraz przedłożenie odpisu zarzutów (mylnie oznaczonych jako sprzeciw) w terminie 7 dni pod rygorem ich odrzucenia.

W odpowiedzi na powyższe pozwany pismem z dnia 24 lutego 2014 r. odniósł się merytorycznie do twierdzeń powoda zawartych w pozwie oraz wskazał i załączył dowody na poparcie swych twierdzeń. Niniejsze pismo nie stanowiło odpisu pisma z dnia 7 stycznia 2014r. nosząc odmienną treść, nie zawierało również podpisu.

Z uwagi na nieprzedłożenie odpisu pisma z dnia 7 stycznia 2014r. zarzutów oraz odpisu pisma uzupełniającego braki, które zarazem nie zawierało podpisu Sąd Rejonowy w Przemyślu, postanowieniem z dnia 3 marca 2014 r. odrzucił zarzuty pozwanego od nakazu zapłaty (mylnie oznaczone jako sprzeciw), wskazując, iż pozwany prawidłowo wezwany do uzupełnienia braków formalnych zarzutów w określonym tygodniowym terminie, nie zastosował się do treści wezwania.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżyła strona pozwana pismem z dnia 25 kwietnia 2014 r. zaskarżając w całości w/ w postanowienie, wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu powyższego strona pozwana wskazała, że postanowienie Sądu Rejonowego w Przemyślu jako wadliwe powinno być uchylone. Zdaniem skarżącego błędnym było wezwanie go przez Sąd Rejonowy do uzupełnienia braków sprzeciwu skoro od wydanego przez Sąd nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym przysługiwały pozwanemu zarzuty. Ponadto Sąd błędnie przy wydaniu zaskarżonego postanowienia z dnia 3 marca 2014 r. sygn. akt. 1342/13 wydał postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty, podając jako podstawę prawną art. 504 § 1 k.p.c. albowiem powinien w tym wypadku wskazać podstawę prawną odnoszącą się do odrzucenia zarzutów od nakazu zapłaty a to art. 494 § 1 k.p.c. Skarżący podniósł, nadto, iż zgodnie z wezwaniem Sądu uiszczył opłatę od zarzutów od nakazu zapłaty, co umożliwiło Sądowi nadanie sprawie dalszego biegu. Nie przedłożył jedynie odpisu sprzeciwu (zarzutów). Zdaniem skarżącego, Sąd mógł zarządzić, sporządzenie kserokopii zarzutów pozwanego i doręczyć powodowi, wezwać dodatkowo pozwanego o uiszczenie opłaty od sporządzonej kserokopii oraz wyznaczyć rozprawę. Pozwany wskazał, że nie uchybił terminowi do wniesienia zarzutów, wniósł opłatę sądową, a nie doręczenia odpisu dla strony powodowej nie można traktować jako braku formalnego zamykającego drogę do uchylenia wadliwego nakazu zapłaty. W dalszej części uzasadnienia zażalenia skarżący odniósł się merytorycznie do twierdzeń powoda zawartych w pozwie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 491 § 1 k.p.c. wydając nakaz zapłaty, Sąd orzeka, że pozwany ma w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zaspokoić roszczenie w całości wraz z kosztami albo wnieść w tym terminie zarzuty.

Natomiast na mocy art. 494 § 1 k.p.c. Sąd odrzuca zarzuty wniesione po upływie terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zarzuty, których braków pozwany nie usunął w terminie

W ocenie Sądu Okręgowego stwierdzić należy, iż skarżący nie uzupełnił braków formalnych pisma z dnia 7 stycznia 2014r. oznaczonego przez niego jako sprzeciw, a stanowiącego zarzuty, zgodnie z wezwaniem Sądu. Niniejsze oznaczenie powielił Sąd w wezwaniu do uzupełnienia jego braków formalnych, tym samym wezwanie to było dla pozwanego w pełni czytelne. Skarżący w zakreślonym przez Sąd terminie nadesłał pismo datowane 24 lutego 2014r. - uzupełniające braki zarzutów od nakazu zapłaty, jednakże do w/w pisma nie załączył ani odpisu tegoż pisma (uzupełniającego braki), ani też odpisu zarzutów. Pismo uzupełniające z dnia 24 lutego 2014 r. nie zostało także podpisane przez pozwanego. W wezwaniu wskazany został jednoznacznie rygor, znajdujący zastosowanie w przypadku braku zachowania się stosownie do wezwania. Sąd Rejonowy był zatem zobligowany do odrzucenia zarzutów zgodnie z dyspozycją art. 494 § 1 k.p.c. Mając na uwadze powyższy przepis, oraz fakt wezwania pozwanego do usunięcia braków formalnych zarzutów (oznaczonych przez pozwanego jako sprzeciw), ponowne wezwanie pozwanego do usunięcia braków formalnych nie było dopuszczalne.

Nie jest zasadny zarzut pozwanego jakoby Sąd mógł zarządzić sporządzenie kserokopii zarzutów pozwanego i doręczyć powodowi, wezwać pozwanego o uiszczenie opłaty od sporządzonej kserokopii oraz wyznaczyć rozprawę. W tym miejscu należy wskazać, iż stosownie do treści art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom. Przepis ten jest usytuowany w części ogólnej Kodeksu postępowania cywilnego, co oznacza, że dotyczy wszelakich pism, jakie są składane do akt w toku procesu. W orzecznictwie wyrażono jednak pogląd, iż przewidziany tym przepisem obowiązek dotyczy tylko tych pism, które w toku dalszego postępowania muszą zostać doręczone innym uczestniczącym w sprawie podmiotom. Jak się wskazuje, chodzi bowiem o umożliwienie osobom biorącym udział w sprawie zaznajomienie się z materiałem procesowym oraz przygotowania się do udziału w postępowaniu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2013 r., sygn. akt III CZ 20/13). Zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym należą do tej kategorii pism, które muszą

zostać doręczone drugiej stronie procesu (w tym przypadku powodowi). Wynika to zresztą wprost z art. 495 § 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie prawidłowego wniesienia zarzutów, przewodniczący wyznacza rozprawę i zarządza doręczenie ich powodowi. Nie jest przy tym rzeczą Sądu sporządzanie dodatkowych odpisów pism dla pozostałych stron postępowania - jest to jeden z tych obowiązków, które spoczywają na samych stronach. Nie można zresztą zarzucić, aby obowiązek złożenia zarzutów był nadmiernie uciążliwy.

Odnośnie zarzutu pozwanego co do błędnego określenia przez Sąd Rejonowy zarzutów od nakazu zapłaty jako sprzeciwu, oraz powołanie jako podstawy odrzucenia zarzutów od nakazu zapłaty art. 504 § 1 k.p.c., należy uznać, iż pomimo powyższego błędnego określenia środka procesowego, wymogi formalne stawiane przed pismem procesowym zawierającym zarzuty, a pismem zawierającym sprzeciw pozostały niezmienione. Pisma te wraz z pismami uzupełniającymi braki formalne zarzutów czy też sprzeciwu od nakazu zapłaty, powinny zostać wniesione wraz z odpisami oraz podpisane przez pozwanego, czemu jak wynika z akt sprawy pozwany nie podołał. Sąd I instancji zresztą sprostował postanowieniem z dnia 16 maja 2014 r. oczywistą omyłką pisarską związaną z nazewnictwem pisma procesowego zawierającym zarzuty pozwanego.

Argumenty zawarte w dalszej części uzasadnienia pisma zażaleniowego dotyczyły w znacznej mierze kwestii związanych z zasadnością roszczenia materialnoprawnego zawartego w pozwie i nie stanowiły tym samym przedmiotu rozważań przy rozpoznawaniu niniejszego zażalenia.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.